

ЗАТВЕРДЖУЮ

в.о. президента державного некомерційного підприємства "Державний університет
"Київський авіаційний інститут"

Ксенія СЕМЕНОВА

10 квітня 2025 року

ВИСНОВОК

**Державного некомерційного підприємства "Державний університет
"Київський авіаційний інститут" (далі – КАІ) про наукову новизну,
теоретичне та практичне значення результатів дисертації Жебелева Ігоря
Івановича, поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю
281 – Публічне управління та адміністрування на тему "Механізми реалізації
державної політики розвитку транспортної галузі України"**

Витяг

із протоколу № 9 розширеного засідання
кафедри публічного управління та адміністрування КАІ
від 10 квітня 2025 року

**Присутні на засіданні науково-педагогічні працівники кафедри
публічного управління та адміністрування:**

Головуючий на засіданні – Кожина А. В. в.о. завідувача кафедри,
д. держ. упр., професор

Грищенко І. М., д. держ. упр., проф., професор кафедри;
Лелеченко А. П., д. держ. упр., проф., професор кафедри;
Прав Ю. Г., д. держ. упр., проф., професор кафедри;
Гоголь Т. В., д. держ. упр., проф., професор кафедри;
Марушева О. А., д. держ. упр., проф., професор кафедри;
Дяченко С.А. д.держ.упр., доц., професор кафедри;
Кочеров М. В., д. юр. н., професор кафедри;
Нестеренко Г. П., к. держ. упр., доц, доцент кафедри;
Перестюк І. М., к. держ. упр., доцент кафедри;
Бовсунівська І. В., к. е. н., доц, доцент кафедри;
Дейнега І. І., к. іст. н., доц, доцент кафедри;
Горбата Л. П., доктор філософії, доцент кафедри;
Дерун Т.М.; к.держ.упр., доц., доцент кафедри

**Присутні на засіданні науково-педагогічні працівники інших кафедр
КАІ:**

Ареф'єва О.В д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки.

Присутні на засіданні науково-педагогічні працівники з інших

навчальних закладів:

Крюков О. І., д. держ. упр., проф., професор кафедри публічного адміністрування у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України ДСНС України;

Дакал А. В., д. держ. упр., доц., доцент кафедри публічного адміністрування Навчально-наукового інституту міжнародних відносин та соціальних наук ПрАТ "Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом»;

Лаврентій Д. С., к. держ. упр., доцент кафедри менеджменту та публічного адміністрування Чернігівського інституту інформації, бізнесу і права ЗВО МНТУ.

Серед присутніх 9 – докторів наук з державного управління і 5 – кандидатів наук з державного управління.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження аспіранта кафедри публічного управління та адміністрування КАІ Жебелева Ігоря Івановича на тему “Державна політика розвитку транспортної галузі України в контексті стратегії євроінтеграції”, поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування.

Науковий керівник – д. держ. упр., проф., професор кафедри технічного захисту інформації КАІ Прав Юрій Григорович.

Дисертація виконувалась на кафедрі публічного управління та адміністрування Навчально-наукового інституту неперервної освіти КАІ. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Навчально-наукового інституту неперервної освіти Національного авіаційного університету (протокол № 6 від 06 вересня 2022 року).

Виступили:

Здобувач Жебелев Ігорь Іванович представив презентацію за основними положеннями дисертації “Державна політика розвитку транспортної галузі України в контексті стратегії євроінтеграції”, поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування.

(Аспірант Жебелев Ігорь Іванович викладає основні положення своєї презентації, акцентуючи увагу на актуальності теми дослідження, предметі, об’єкті, завданнях, науковій новизні на результатах отриманого дослідження).

Після закінчення презентації Жебелева І. І. присутніми на захисті фахівцями були поставлені наступні запитання:

Запитання до здобувача:

1. **Марушева О. А.**, д. держ. упр., проф., професор

Запитання: На одному із слайдів презентації Ви показали нам три моделі державної транспортної політики й зазначили, що Європейська модель характеризується тим, що кожна країна Євросоюзу має власну систему публічного управління транспортною галуззю. То хіба в такому випадку ми можемо говорити про якусь єдину систему, якщо її складові такі різні?

Відповідь: Дякую за запитання. Так, дійсно в рамках європейської

інтегрованої системи кожна країна самостійно формує структури та інституції публічного управління транспортною галуззю, але водночас всі ці інституції та країні не формують власну державну транспортну політику, а реалізують спільну транспортну політику Євросоюзу, дотримуються єдиних стандартів, нормативів і вимог, а це є типовими ознаками системи. Так що, на мою думку, тут немає жодних протиріч.

2. Гоголь Т. В., д. держ. упр., проф., професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Запитання: В своїй дисертації Ви надзвичайно ретельно проаналізували досвід формування та реалізації транспортної політики в Європейському Союзі й цілий підрозділ присвятили проблематиці імплементації цього досвіду в Україні. То скажіть, будь ласка, як скоро транспортна галузь України зможе інтегруватися в ЄС?

Відповідь: Дякую за запитання. Повна інтеграція передбачає реалізацію директив ЄС у сфері регулювання транспорту і таких директив дуже багато, в нашій роботі вони згруповані у 5 блок-кластерів. Так, близько сорока вимог ми або вже виконали, або зможемо це зробити відносно швидко. Проте є 12 вимог, реалізація яких виглядає майже нереальною. Наприклад, є вимога певного переходу автомобілів на стандарт Євро 5, 6 та 7. Таких авто в Україні на сьогодні трохи більше 5 відсотків, й водночас понад половина українського автотранспорту випущена ще до 1991 року, а чверть – до 1985-го! Це навіть не стандарт Євро 2. Ще складніше завдання переведення залізниць на європейську ширину колії. Як ви знаєте рельси лежать на залізобетонних шпалах, які доведеться утилізувати й замінити на інші, меншої ширини. А цих шпал в Україні понад 32 мільйони, їхня загальна вага сягає близько 80 мільйонів тон. Уявіть собі вартість їх розбірки, утилізації та встановлення нових і часові терміни, за які можна перекласти усі 22 тисячі кілометрів українських залізничних колій. Та й вартість простої єврошпали на сьогодні в тій же Польщі складає 40 євро й в результаті закупівля єврошпал коштуватиме майже півтора мільйони євро. Таким чином ці два принципових стандарти ЄС вимагають дуже великих фінансових вкладень і десятиліть.

3. Кочеров М. В., д. юр. н., професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Запитання: У продовження попереднього запитання скажіть, як Ви вважаєте, чому Верховна Рада ніяк не прийме ухвалений вже в двох читаннях Закон про реформування Укрзалізниці? Це ж якраз наше наближення до Євросоюзу.

Відповідь: Дякую за запитання. Щодо закону № 82100, про який Ви говорите, то головна його сутність полягає у реалізації вимоги про поділ Укрзалізниці на окремі господарюючі суб'єкти, де пасажирська, вантажна, інфраструктурна та обслуговуюча компанії розділені. Але тут проблема ось в чому: в нашій країні пасажирська частина перевезень генерує величезні збитки й всі роки компенсується укрзалізницею за рахунок вартості вантажних перевезень. В результаті ми, як пасажир, платимо 30-35% від загальної вартості, а, 70% фактично покривається за рахунок вантажних перевезень. Якщо ці компанії розділити, то пасажирські перевезення має покрити державний бюджет, і це будуть великі гроші, йдеться щонайменше про 12-15 млрд, а то й про 20 млрд на рік..

4. Грищенко І. М., д. держ. упр., проф., професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Запитання: У продемонстрованому Вами комплексному механізмі реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України є такий блок як "соціально-орієнтований механізм". Поясніть будь ласка, що це за механізм в контексті транспортної політики?

Відповідь: Дякую за запитання. Цей механізм передбачає спрямовані на забезпечення соціальних гарантій працівників транспортної галузі, безпеку перевезень; зменшення соціальної нерівності; захист прав пасажирів; рівний доступ до транспортних послуг; розвиток громадського транспорту; адаптацію міської інфраструктури для маломобільних груп населення; регулювання тарифів на пасажирські перевезення тощо.

5. **Дакал А. В.**, д. держ. упр., доц., доцент кафедри публічного адміністрування Навчально-наукового інституту міжнародних відносин та соціальних наук ПрАТ "Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом».

Запитання: У своїй презентації Ви показали цікаву схему ролі транспортної галузі у вирішенні Цілей Сталого Розвитку, уточніть, будь ласка, як саме транспорт сприяє реалізації такої цілі як "подолання голоду"?

Відповідь: Дякую за запитання. Така Ціль як "Подолання голоду" передбачає забезпечення сучасних логістичних рішень щодо ефективного постачання продовольства, особливо у важкодоступних регіонах. Ця ціль реалізується, зокрема, в соціальній сфері та сфері екології через поширення транспортно-логістичних коридорів, використання штучного інтелекту в оптимізації транспортної логістики, запровадження заходів щодо поширення мобільності й доступу до транспорту громадян, незалежно від їх місця проживання.

6. **Лелеченко А. П.**, д. держ. упр., проф., професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Запитання: Моє запитання носить скоріше науково-теоретичний характер. В доповіді Ви зазначаєте, що завершальним етапом запропонованої Вами інтегральної моделі повоєнного вдосконалення державної транспортної політики України є "формування системи Транспорт 5.0". Поясніть що це за "Транспорт 5.0"?

Відповідь: Парадигма "Транспорт 5.0", як складова більш широкої парадигми "Економіка 5.0" – це інноваційний підхід до розвитку транспортної системи, який інтегрує сучасні технології, екологічну стійкість та соціальну відповідальність та передбачає створення інтелектуальної транспортної системи, яка, інтегрує всі види транспорту в єдину "розумну" мережу. В рамках цієї парадигми характерним стане, по-перше – все більша автономізація транспортних засобів (управління за допомогою штучного інтелекту без участі водіїв), що знизить експлуатаційні витрати та рівень аварійності на дорогах; по-друге відбуватиметься перехід до використання двигунів на альтернативних видах палива (електричні батареї, водень), що значно зменшить шкідливі викиди в атмосферу, штучний інтелект управлятиме дорожнім рухом в містах, інтернет-датчики проводитимуть в реальному часі моніторинг стану транспортних засобів та інфраструктури тощо.

7. **Перестюк І. С.**, к. держ. упр., доц, доцент кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Запитання: Шановний Ігоре Івановичу! Ми зараз знаходимося в процесі остаточного формування інформаційного суспільства, й скрізь відбуваються

цифрові трансформації. У чому на Вашу думку полягає цифрова трансформація транспортної сфери України?

Відповідь: Дякую за запитання. Сутність цифрової трансформації транспортної галузі України полягає в системному впровадженні цифрових технологій у всі сфери транспортної діяльності – від управління інфраструктурою та пасажирськими перевезеннями до вантажної логістики й контролю за безпекою руху, де ключовими процесами є формування інтегрованих цифрових платформ, запровадження автоматизованих систем управління рухом, створення єдиного інформаційного простору для логістичних і транспортних компаній. Створення інтелектуальної транспортної системи, яка інтегрує всі види транспорту та забезпечує високу ефективність, безпеку та екологічну стійкість, передбачає також впровадження таких інновацій, як автоматизовані системи управління транспортом, активне впровадження електронних платформ мобільності та сервісів цифрового замовлення й оплати транспортних послуг, системи моніторингу руху транспорту в реальному часі, а також використання даних для прогнозування попиту та оптимізації маршрутів.

Після відповідей на запитання виступили:

Науковий керівник – д. держ. упр., проф., професор кафедри технічного захисту інформації КАІ Прав Юрій Григорович

Дисертаційне дослідження І. І. Жебелева "Механізми реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України" є актуальною науковою працею, в якій розв'язується важливе науково-прикладне завдання теоретико-методологічного обґрунтування ключових засад формування, функціонування й трансформації державної політики розвитку транспортної галузі в країнах ЄС та в Україні, розробка на цій основі науково-практичних рекомендацій щодо запровадження новітніх підходів до подальшого вдосконалення державної політики розвитку транспортної галузі України у євроінтеграційному вимірі. Особливої актуальності проведення дослідження набуває в контексті повоєнної відбудови України, коли в умовах всеосяжного дефіциту ресурсів (людських, фінансових, матеріально-сировинних, технічних тощо) нам доведеться здійснити надзвичайно великий обсяг відновлення зруйнованих доріг та інфраструктурних об'єктів, що обумовлює ключову роль транспортної галузі в повоєнній Україні та накладає особливі вимоги до публічного регулювання й управління у сфері транспорту й транспортної інфраструктури, яка набуває стратегічного характеру.

У процесі навчання в аспірантурі І. І. Жебелев повністю виконав індивідуальний навчальний план та індивідуальний план наукової роботи та представив до розгляду повний текст дисертації. Зміст поданого дисертаційного дослідження повністю відповідає плану й свідчить про глибоку наукову та практичну обізнаність автора у сутності проблем, що досліджуються, слугує підтвердженням високого рівня виконання задач, поставлених у дисертаційному дослідженні, а також теоретико-методологічної підготовки І. І. Жебелева, його зрілості як науковця, набуття ним теоретичних знань, умінь, навичок та компетентностей відповідно до освітньо-наукової програми та Національної рамки кваліфікацій. Наукова компетентність розкривається й в умілому обранні основних методів та інструментарію дослідження, серед яких слід виокремити історико-компаративний, системний, атрибутивно-онтологічний підхід, метод

емпіричного та ситуаційного аналізу у поєднанні з проблемно-орієнтованим та програмно-цільовим методами, а також прогностичним підходом.

Незважаючи на складність дослідження обраного напрямку в дисертаційній роботі вдалося здійснити докладне узагальнення накопиченого досвіду державної політики розвитку транспортної галузі в Європейському Союзі та Україні й використати здобуті результати в практичній діяльності Державного агентства відновлення та розвитку інфраструктури України, Державного підприємства "Національний інститут розвитку інфраструктури", Вінницької обласної військової адміністрації та інших органів публічного врядування та наукових установ.

Здатність І. І. Жебелева до наукового узагальнення та аналізу простежується у проведеному дослідженні, яке характеризується глибиною й комплексністю підходу при аналізі економічних, соціальних та політико-правових процесів у сфері державної політики розвитку транспортної галузі. Дисертаційне дослідження отримало достатню апробацію на 9-и міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях та в 15 наукових публікаціях, з яких 2 – в журналах, що індексуються наукометричних базах Scopus та Web of Science, 5 – у вітчизняних фахових наукових виданнях категорії "Б".

Заслугує на увагу висока якість виконаної дисертаційної роботи та науково-практична ефективність запропонованих заходів вдосконалення механізмів публічного управління в транспортній галузі. Текст викладено грамотно і в логічній послідовності, оформлення відповідає всім вимогам. Аргументація, яка подається в обґрунтуванні положень наукової новизни, є переконливою. Автор досконало опрацював сучасну наукову та теоретичну базу (290 наукових джерел, з яких – 85 іноземними мовами), проаналізував світові та вітчизняні наукові напрацювання проблематики державної політики розвитку транспортної галузі, продемонстрував глибоке володіння сучасним станом обраної проблеми.

Під час роботи над дисертаційним дослідженням за вказаною темою Жебелев Ігор Іванович зарекомендував себе як зрілий науковець, ініціативний дослідник, здібний до творчого наукового пошуку, виявив наполегливість та працелюбність, вміння творчо мислити та вирішувати поставлені завдання. Його робота характеризується належним дотриманням академічної доброчесності в процесі підготовки наукових статей, доповідей на конференціях та протягом написання дисертації.

Дисертаційне дослідження має високий рівень апробації наукових результатів, зокрема, за результатами досліджень опубліковано 14 наукових публікацій, у тому числі: 5 статей у наукових фахових виданнях України (на момент опублікування) за спеціальністю публічне управління та адміністрування, 2 статті у періодичних наукових фахових виданнях проіндексованих у базах Scopus (Q2) та Web of Science Core Collection, 7 тез виступів на наукових конференціях.

У цілому дисертаційне дослідження І. І. Жебелева є самостійною, цілісною і завершеною науковою працею, яка відповідає вимогам Постанови Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 р. про порядок присудження ступеня доктора філософії. Вважаю, що з урахуванням успішного виконання І. І. Жебелевим індивідуального навчального плану, індивідуального плану

наукової роботи, досягнення результатів навчання за відповідною освітньо-науковою програмою та закінченням написання дисертації, яка є завершеною науковою працею, містить результати самостійного дослідження, наукову новизну, виконана на належному науковому рівні, відповідає встановленим вимогам до дисертацій докторів філософії, дисертаційне дослідження на тему "Механізми реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України" може бути рекомендована до захисту, а її автор – Жебелев Ігор Іванович – до присвоєння наукового ступеня доктора філософії з публічного управління та адміністрування за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування.

Рецензент дисертаційної роботи, яка наголосили на позитивних аспектах дослідження та висловили свої побажання та зауваження:

Грищенко І. М., д. держ. упр., проф., професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ: Дисертаційна робота присвячена актуальній темі та спрямована на нове вирішення науково-теоретичного завдання, що полягає в обґрунтуванні теоретичних засад формування та реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України в контексті стратегії європейської інтеграції.

Здобувач у дисертаційній роботі доводить, що в умовах воєнного стану та повоєнної відбудови України надзвичайної актуальності набуває спроможність системи органів публічного управління виконувати завдання інфраструктурної, технічної та соціально-культурної відбудови населених пунктів, забезпечувати комплексне економічно та соціально ефективне відновлення зруйнованих інфраструктурних об'єктів, а це в свою чергу накладає особливі вимоги до публічного регулювання й управління у сфері транспорту й транспортної інфраструктури, які віднесені до стратегічних галузей промисловості. При цьому забезпечення сталого розвитку вимагає формування нової науково обґрунтованої державної транспортної політики, яка поєднає в собі економічні та соціальні цілі, індикативність і директивність, програмне управління та цифровізацію транспортної системи.

Важливим для науки та практики публічного управління та адміністрування є дослідження автором зарубіжного досвіду, зокрема їм виокремлено й охарактеризовано ключових суб'єктів публічного управління та регулювання транспортної галузі Європейського Союзу, на основі чого запропоновано комплексну структурно-інституційну модель системи взаємозв'язку і взаємодії суб'єктів публічного регулювання суспільно-владних відносин в сфері транспорту Європейського Союзу, що відрізняється трирівневим характером (загальносвітовий, наддержавний та національний) та багатоскладовою інтегративною секторальною структурою кожного з цих рівнів (сектор державного управління; бізнес-сектор; сектор громадсько-професійний; науковий сектор та сектор громадсько-самоврядний) із загальною функціональною спрямованістю на створення конкурентоспроможної та ресурсоефективної транспортної системи до 2050 року.

Сильною складовою дисертаційної роботи є ґрунтовний всебічний аналіз сучасного стану функціонування транспортної галузі в ході якого здобувачем встановлено причини неналежної імплементації транспортної політики ЄС в Україні. Окреслено причини та наслідки несистемної й певним чином хаотичної державної політики України в транспортній галузі, саме тому значна кількість

імплементацийних вимог знаходиться на самому початковому етапі, в той час як інші вже повністю зреалізовані. Тобто дисертантом виявлені ключові причини дисбалансу реалізації транспортної політики України в аспекті євроінтеграційних процесів. Автор слушно підкреслює, що співробітництво між Україною та ЄС у сфері транспорту регламентується Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами та має на меті сприяння розвитку стабільних транспортних систем, здійсненню ефективних і безпечних транспортних перевезень, а також інтермодальності й оперативної сумісності транспортних систем.

Водночас варто наголосити, що дисертаційна робота ЖЕБЕЛЕВА Ігоря Івановича, як і будь-яка наукова робота, має низку дискусійних питань і положень, що потребують більш детального опрацювання, проте, в цілому не знижують наукової цінності дослідження та не впливають на загальну позитивну оцінку виконаної роботи.

На нашу думку здобувач вдало аналізує реалізацію Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року, основними завданнями якої є адаптація вітчизняного законодавства до законодавства ЄС, проте, лише побіжно згадує, що є значні огріхи в розробці та ухваленні законодавства, яке б відповідало вимогам ЄС, у галузях автомобільного, залізничного транспорту, внутрішніх водних шляхів та перевезення небезпечних речовин. Лише очікується ухвалення Плану дій з імплементції Національної транспортної стратегії на період до 2030 року та прийняття Комплексного плану дій щодо вдосконалення управління циклом інфраструктури відповідно до міжнародних стандартів. Ці питання варто більш повно викласти в дисертаційній роботі.

Також вважаємо, що дисертаційна робота лише виграла б від аналізу двостороннього співробітництва України з ЄС в сфері транспорту з акцентом на діяльності різних асоціацій та на експертному рівні у рамках Кластера 3 Підкомітету з питань економіки та іншого галузевого співробітництва Комітету асоціації між Україною та ЄС, а також різних регіональних ініціатив.

Проте, ще раз наголошуємо, що вказані рекомендації не знижують наукової цінності дослідження та не впливають на загальну позитивну оцінку виконаної роботи.

Дисертація логічно структурована, містить необхідні розділи, у яких послідовно розглядаються теоретичні основи, нормативно-правові аспекти та практичний досвід реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України в контексті стратегії європейської інтеграції.

Стиль викладу матеріалів, наукових положень, висновків, рекомендацій доступний для сприйняття та розуміння. Оформлення дисертації виконано відповідно до встановлених вимог.

На підставі проведеного аналізу констатую, що дисертаційна робота Жебелева Ігоря Івановича на тему: «Механізми реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України» відповідає встановленим вимогам до наукових досліджень. Я підтримую дану роботу і рекомендую її до подальшого проходження процедури з присудження ступеня доктора філософії (PhD).

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Лелеченко А.П. д. держ. упр., проф., професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ: Дана дисертаційна робота набуває особливої актуальності в контексті повоєнної відбудови України. Адже нам доведеться відновлювати великий обсяг зруйнованих доріг та інфраструктурних об'єктів, що визначає транспортну галузь як одну з ключових галузей стратегічного характеру.

Дисертація має чітку структуру, яка є логічною і дозволяє всебічно розкрити досліджувані процеси з огляду на концептуалізацію підходів до реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України та країн ЄС. Мета, завдання, об'єкт та предмет дослідження сформульовані логічно й коректно, що дозволило реалізувати авторський підхід у контексті розв'язання визначеної проблеми. Наукові положення, висновки та рекомендації дисертації мають достатнє теоретичне та емпіричне обґрунтування, їх достовірність зумовлена вдалим розв'язанням автором головних теоретичних завдань, що сприяло реалізації поставленої мети дослідження.

Загалом позитивно оцінюючи зміст та наукове значення дисертаційної роботи, необхідно зробити деякі зауваження до неї та акцентувати увагу здобувача на окремих дискусійних положеннях, зокрема:

Підлягають доопрацюванню положення вступу і висновків, а саме – опис методів дослідження, адже в роботі використано більшу їх кількість, ніж наведено у відповідній рубриці у вступі.

Досить широко в дисертації розкрито європейський досвід трансформації державної політики розвитку транспортної галузі в країнах ЄС. Водночас доцільно було б зробити порівняння цього досвіду за певними параметрами, що лише підсилило б висновки і пропозиції для України.

Проте зазначені зауваження не знижують загального позитивного враження та практичної цінності роботи і вона може бути рекомендована для захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Кожина А. В., д. держ. упр., проф., завідувач кафедри публічного управління та адміністрування КАІ: Дисертація підготовлена на актуальну тему. У процесі роботи над дисертаційною роботою здобувач продемонстрував вміння глибоко та всебічно здійснювати науковий аналіз, робити узагальнення та формулювати висновки й пропозиції, підтвердженням чого є не тільки гарне представлення самої дисертаційної роботи, але й численні публікації, надруковані в провідних фахових виданнях України та виданнях зареєстрованих в міжнародних наукометричних базах даних.

Я, підтримую дисертаційну роботу та рекомендую її для подання до спеціалізованої вченої ради для захисту.

Крюков О. І., д. держ. упр., проф., професор кафедри публічного адміністрування у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України ДСНС України: Хочу наголосити, що здобувачем дуже вдало обрана тема дисертаційного дослідження. Автор піднімає актуальні питання, пов'язані з реалізацією державної політики розвитку транспортної галузі України. Дисертація також має значне практичне значення, результати якої було використано у 8 довідках про впровадження, сприяє підвищенню ефективності застосування механізмів державного регулювання в транспортній галузі, вдосконаленню її системи нормативно-правового регулювання, створенню передумов успішної європейської інтеграції України.

Достовірність наукових результатів підтверджуються їх апробацією на науково-практичних конференціях, публікаціями у вітчизняних та зарубіжних виданнях наукових фахових виданнях. Особливо підсилюють роботу емпіричні, а також значна кількість таблиць, рисунків і додатків, що свідчить про ґрунтовність проведеного дослідження. Це дуже цікаво, й, зрештою, додає науковій зваженості роботі. Це безумовно плюси роботи.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Жебелева Ігоря Івановича на тему “Механізми реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України”, поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування

1. Обґрунтування вибору теми дослідження. Тема державної політики розвитку транспортної галузі України в контексті євроінтеграції є надзвичайно актуальною для науки публічного управління через низку чинників. По-перше, транспортна інфраструктура є ключовим елементом економічного зростання та реалізації євроінтеграційних прагнень України. Відповідність транспортних мереж європейським стандартам (TEN-T, AGTC тощо) – обов’язкова умова для інтеграції в ЄС. Науковий аналіз цього процесу дозволить виявити прогалини в управлінні та запропонувати механізми адаптації. По-друге, війна Росії проти України змінила логістичні маршрути, зробивши актуальними питання відновлення інфраструктури, розвитку мультимодальних перевезень та інтеграції в європейські транспортні коридори. Це вимагає нових підходів у державному управлінні, що потребує наукового осмислення. По-третє, євроінтеграція передбачає імплементацію норм ЄС (наприклад, «Зеленого курсу») у транспортну політику, що стосується екології, цифровізації та безпеки. Дослідження цих аспектів допоможе формувати ефективні стратегії публічного управління. Таким чином, тема поєднує практичні виклики сучасної України з теоретичними аспектами публічного управління, що робить її значущою для науки та державної політики.

2. Зв’язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертаційна робота проводилася в межах науково-дослідних робіт (НДР): Державного університету «Київський авіаційний інститут» в рамках кафедри публічного управління та адміністрування: «Теоретико-методологічні засади трансформації публічного управління в умовах дії воєнного стану та післявоєнного відновлення» (ДР № 0125U002024), а також наукового проєкту Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова на тему: «Управлінські та правові засади забезпечення сталого розвитку України як європейської держави» (номер державної реєстрації 0117U000103, термін дії: 2017-2026 рр.) та «Шляхи удосконалення механізмів публічного управління та адміністрування в сфері національної безпеки в умовах євроінтеграції України (номер державної реєстрації 0120U104417 термін дії: 2020-2030 рр.), де автором на громадських засадах досліджено афективні механізми управління розвитком транспортної галузі України.

Тема дисертації відповідає освітньо-науковій програмі “Публічне управління та адміністрування” за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування” в КАІ (зокрема, ОК 3, ОК 6, ОК 7, ОК 8, ОК 9).

3. Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є обґрунтування теоретико-методологічних засад формування, функціонування й трансформації державної політики розвитку транспортної галузі в країнах ЄС та в Україні, розробка на цій основі науково-практичних рекомендацій щодо запровадження новітніх підходів до подальшого вдосконалення державної політики розвитку транспортної галузі України у євроінтеграційному вимірі.

Для досягнення мети було поставлено такі завдання:

- здійснити джерелознавчий аналіз актуальних закордонних та вітчизняних наукових публікацій дискурсного простору проблематики політики розвитку транспортної галузі, узагальнити наукові підходи до розуміння основних категорій і понять публічного управління транспортною галуззю;
- розкрити змістовну сутність та наукове розуміння теоретичних засад ролі й значення транспорту та транспортної інфраструктури в сталому розвитку держави;
- визначити особливості формування й реалізації державної політики розвитку транспортної галузі в США та інших провідних держав світу;
- узагальнити генезис становлення транспортної політики Європейського Союзу, зміст її основних напрямів та систематизувати й охарактеризувати систему суб'єктів публічного управління та регулювання транспортної галузі ЄС;
- охарактеризувати сучасний стан та ключові проблеми функціонування комплексного механізму реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України;
- здійснити компаративний аналіз норм публічно-правового регулювання галузі транспорту в ЄС та Україні та визначити основні протиріччя й проблеми імплементації європейських норм в українському правовому полі;
- окреслити перспективи вдосконалення державної політики розвитку транспортної галузі України у євроінтеграційному вимірі.

4. Об'єкт дослідження. Об'єктом дисертаційного дослідження є суспільно-владні, соціально-економічні та адміністративно-організаційні відносини у сфері публічного управління в транспортній галузі.

5. Предмет дослідження. Предметом дослідження є процеси формування, функціонування й трансформації державної політики розвитку транспортної галузі в країнах ЄС та в Україні.

6. Методи дослідження. Теоретико-методологічною основою реалізації дослідницької мети слугували загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема філософсько-світоглядні, загальнонаукові та спеціально-наукові, що відповідають діалектичним принципам логічності та критичності, об'єктивності і всебічності, послідовності та обґрунтованості, а також вимогам пертинентності та релевантності наукового пошуку.

7. Наукова новизна дослідження: полягає в тому, що в дисертаційній роботі здійснено широке узагальнення та запропоновано нові науково обґрунтовані положення, що у сукупності розв'язують важливу науково-прикладну проблему, яка полягає у теоретико-методологічному обґрунтуванні засад формування, функціонування й трансформації державної політики розвитку транспортної галузі

в країнах ЄС та в Україні, розробці на цій основі науково-практичних рекомендацій щодо запровадження новітніх підходів до подальшого вдосконалення державної політики розвитку транспортної галузі України у євроінтеграційному вимірі.

У результаті дослідження:

удосконалено:

– категорійно-понятійний апарат теорії публічного управління шляхом уточнення й розширення змісту поняття “державна транспортна політика”, під яким пропонується розуміти комплексну систему заходів, що охоплює організаційно-владну та виконавчо-розпорядчу діяльність органів державного управління, спрямовану на створення умов для ефективного функціонування транспортної інфраструктури, удосконалення нормативно-правової бази, регулювання тарифів, забезпечення інноваційного розвитку та залучення інвестицій, з метою сприяння економічному зростанню та підвищенню добробуту населення шляхом забезпечення доступу до безпечних і якісних транспортних послуг, а також інтеграції національної транспортної системи до європейської та світової транспортних мереж й перетворення географічних особливостей країни на її конкурентну перевагу.

– визначення ролі й місця ключових суб'єктів публічного управління та регулювання транспортної галузі Європейського Союзу в процесах формування та реалізації транспортної політики ЄС, на основі чого запропоновано комплексну структурно-інституційну модель системи взаємозв'язку і взаємодії суб'єктів публічного регулювання суспільно-владних відносин в сфері транспорту Європейського Союзу, що відрізняється трирівневим характером (загальносвітовий, наддержавний та національний) та багатоскладовою інтегративною секторальною структурою кожного з цих рівнів (сектор державного управління; бізнес-сектор; сектор громадсько-професійний; науковий сектор та сектор громадсько-самоврядний) із загальною функціональною спрямованістю на створення конкурентоспроможної та ресурсоефективної транспортної системи до 2050 року;

– наукове визначення ключових засад публічно-правового регулювання галузі транспорту в ЄС та Україні та основних протиріччів і проблеми імплементації європейських норм в українському правовому полі, що відрізняється виокремленням п'ятих груп вимог у сфері транспорту щодо інтеграції України до Європейського Союзу: 1) вимоги, імплементація яких завершена, або знаходиться на стадії завершення; 2) вимоги, рівень імплементація яких складає понад 66% і не складатиме особливих труднощів; 3) вимоги, імплементація яких не перевершує 50% і має низку перешкод, подолати які Україні важко самостійно; 4) вимоги, імплементація яких знаходиться на початковому стані й в сучасних умовах для України є практично неможливою, оскільки вимагає кардинальних реформ та значних фінансових інвестицій; 5) вимоги, імплементація яких потенційно є здатною призвести до краху ключових складових транспортної системи України, оскільки їх виконання поставить перед країною значно більші проблеми, або вирішити які буде практично неможливо;

– наукове розуміння основних проблеми функціонування комплексного механізму реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України, на основі якого виокремлено низку напрямів та тенденцій гармонізації українського законодавства у сфері транспорту відповідно до вимог ЄС, що відрізняється

розробкою авторської моделі комплексного механізму реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України, який охоплює низку таких взаємопов'язаних складових, як: нормативно-правового механізму, фінансово-інвестиційного механізму, політико-адміністративного механізму, організаційно-технічного механізму, безпекового механізму, соціально-орієнтованого механізмів та механізму цифрової трансформації.

дістало подальшого розвитку:

- систематизація дискурсного поля проблематики формування та реалізації державної транспортної політики, що відрізняється від існуючої виокремленням та характеристикою восьми кластерів відносно самостійних наукових підходів, а саме: державного управління та державної політики; нормативно-правового; економічного; міжнародного; логістичного; інноваційності та стратегічних перспектив; конкретизації за родом транспорту; державно-приватного партнерства на транспорті з подальшим узагальненням наукового доробку основних представників кожного кластеру;

- наукове визначення характерних особливостей формування та реалізації державної політики розвитку транспортної галузі в світі та Європейському Союзі, що на відміну від існуючих полягає у виокремленні трьох найбільш автентичних моделей такої політики: північно-американська (або федералістична); східно-азіатська (або централізована); європейська (або інтегрована) та деталізацією їх основних характеристик і структурно-функціональної побудови;

- розкриття змістовної сутності та наукового розуміння теоретичних засад ролі й значення транспорту та транспортної інфраструктури в сталому розвитку держави, що відрізняється від існуючих виокремленням авторської структурно-функціональної моделі включення транспортної галузі в процеси реалізації таких Цілей Сталого Розвитку як "Подолання голоду" (Ціль 2), "Добробут та здоров'я" (Ціль 3), "Гідна праця та економічне зростання" (Ціль 8), "Інфраструктура, промисловість та інновації" (Ціль 9), "Сталий розвиток міст і громад" (Ціль 11) та "Боротьба зі зміною клімату" (Ціль 13) у їх взаємозв'язку з ключовими сферами функціонування та напрямів використання відповідного інструментарію;

- визначення перспектив подальшого вдосконалення державної політики розвитку транспортної галузі України, що, на відміну від існуючих підходів, полягає у розробці контурної інтегральної моделі повоєнного розвитку транспортної системи України, яка складається з трьох послідовних етапів – невідкладно-операційного, тактично-інтеграційного та стратегічно-завершального, кожен із яких є необхідною складовою загального інтеграційного процесу та в часових рамках яких органами публічного управління транспортною галуззю здійснюються відповідні заходи у десяти наступних напрямках: відбудова та модернізація транспортної інфраструктури; посилення інвестиційної привабливості та активізація державно-приватного партнерства в транспортній галузі; децентралізація публічного управління в галузі транспорту та ухвала Транспортного Кодексу; перехід до європейських стандартів безпеки у сфері транспорту; розвиток автономних транспортних засобів та нових форм мобільності; міжнародна інтеграція транспортних мереж і розвиток транскордонних коридорів; розвиток транспортної логістики та мультимодальних перевезень; сталий транспорт та екологічна стійкість; комплексна цифрова трансформація транспортної галузі

України; формування цілісної транспортної системи відповідно до парадигми "Транспорт 5.0").

8. Теоретичне та практичне значення і використання результатів дисертаційного дослідження. Використання запропонованих розробок сприяє підвищенню ефективності застосування механізмів державного регулювання в транспортній галузі, вдосконаленню системи нормативно-правового регулювання галузі, створенню передумов успішної європейської інтеграції України.

Доцільність запровадження та практична вагомість розроблених в дисертації новел підтверджується їх реалізацією в діяльності таких інституцій та органів публічного врядування як: Державне агентство відновлення та розвитку інфраструктури України (довідка про впровадження від 18.02.2025); Державне підприємство "Національний інститут розвитку інфраструктури" (довідка про впровадження № 19.1-09 151-50 від 05.02.2025); Вінницька обласна військова адміністрація (довідка про впровадження № 322 від 04.02.2025); Вінницька міська рада (довідка про впровадження № 892 від 05.03.2025); ГС "Міждержавна гільдія інженерів-консультантів" (довідка про впровадження № 05-02 від 04.02.2025); Всеукраїнська Академія наук публічного управління (довідка про впровадження № 74-вд від 18.12.2024); Закладу вищої освіти "Університет трансформації майбутнього" (акт про впровадження у навчальному процесі від 07.02.2025 та акт про впровадження у науково-дослідній роботі від 07.02.2025).

9. Особистий внесок здобувача. Дисертація "Державна політика розвитку транспортної галузі України в контексті стратегії євроінтеграції" Жебелева Ігоря Івановича є самостійною науковою працею, в якій наведено теоретичні положення і висновки, власні ідеї та розробки автора, які дають змогу вирішити поставлені завдання. Усі висновки та практичні рекомендації, винесені на захист, розроблені дисертантом особисто. Використані в дисертації ідеї, положення чи гіпотези інших авторів мають відповідні посилання і використані лише для підкріплення ідей здобувача.

10. Апробація результатів дослідження. Найважливіші ідеї, висновки, рекомендації, отримані в дисертації, оприлюднені на наукових та науково-практичних конференціях, у тому числі міжнародних, всеукраїнських та за міжнародною участю: "Управління та адміністрування в умовах протидії гібридним загрозам національній безпеці" (Харків, 2022); "Публічне управління XXI століття: особливості воєнного і повоєнного періодів" (Харків, 2023); "Focus on Ukraine" (Гданськ, Польща, 2023); "Інтеграція науки і практики управління в умовах соціокультурних трансформацій" (Полтава, 2023); "Ukraine–Polland – Past, Present, Future –Perspectives Cooperation" (Гданськ, Польща, 2023); "Сучасна парадигма публічного управління" (Львів, 2023); "Публічне управління у сфері цивільного захисту: освіта, наука, практика" (Харків, 2024); "Економічні та соціальні аспекти розвитку України" (Одеса, 2024); "Цифрові технології у відновленні економіки та інфраструктури України" (Київ, 2024)..

11. Публікації. Основні положення та результати дисертаційного дослідження викладено в 14 наукових працях, із них: 5 наукових статей, опубліковано у вітчизняних фахових наукових виданнях категорії "Б", 2 публікації, включено до міжнародних наукометричних баз Scopus та Web of Science, а також 7 тез доповідей на наукових конференціях.

Список опублікованих праць за темою дисертації

Статті у наукових фахових виданнях України категорії Б:

1. Жебелев І. І. Державне регулювання транспортної галузі: сучасні підходи. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія : Публічне управління та адміністрування*. 2023. № 1(84). С. 206–212. DOI: 10.35546/kntu2078-4481.2023.1.28
2. Жебелев І. І. Світові тренди розвитку транспортної галузі: публічноуправлінські аспекти. *Літопис Волині: Всеукраїнський науковий часопис*. 2023. № 29. С. 189–193. DOI: 10.32782/2305-9389/2023.29.30
3. Жебелев І. І. Державна політика розвитку транспортної галузі: категоріально-понятійні аспекти. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія Державне управління*. 2023. № 2(19). С. 24 –35. DOI: 10.52363/2414-5866-2023-2-3
4. Жебелев І. І. Державна транспортна політика зарубіжних країн: моделі та досвід для України. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства*. 2024. № 2. С. 97-100. DOI: 10.20998/2227-6890.2024.2.15
5. Жебелев І. І. Цифрова трансформація транспортної галузі: світові тренди для України. *Успіхи і досягнення в науці*. 2024. № 8(8). С. 363-368. DOI: 10.52058/3041-1254-2024-8(8)-363-371

Статті в іноземних виданнях:

1. Shandryk V., Zhebelev I., Deliatynchuk A., Maksymov V., Shelest V. Modern concepts of public administration in the context of sustainable development. *Economic Affairs*. 2023. Volume 68. Issue 4. Pp. 2105-2117. DOI: 10.46852/0424-2513.4.2023.21 ISSN : 0424-2513 / Включено до наукометричної бази Scopus Q2
2. Nepomnyashchy, O., Marusheva, O., Prav, Y., Shandryk, V., & Zhebelev, I. Conceptual approaches to state regulation of the construction industry: the experience of Ukraine and EU states. *Amazonia Investiga*, 2022. 11(54). Pp. 199-207. DOI: 10.34069/AI/2022.54.06.19 ISSN 2322-6307. Включено до наукометричної бази Web of Science.

Праці, які додатково відображають наукові результати дисертації

1. Жебелев І. І. Стратегічні підходи до відновлення й розвитку дорожньої інфраструктури України. *Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції "Управління та адміністрування в умовах протидії гібридним загрозам національній безпеці"* (м. Харків, 22 листопада 2022 р.). ХНУРЕ, 2022. С. 284–287.
2. Жебелев І. І. Державна політика розвитку транспортної галузі як складова європейської інтеграції України. *Публічне управління XXI століття: особливості воєнного і повоєнного періодів : матеріали XXIII Міжнародного наукового конгресу*. (м. Харків, 27 квітня 2023 р.). ННІ «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. 2023. С. 163-166.
3. Жебелев І. І. Державна політика розвитку національної транспортної інфраструктури України у воєнний та повоєнний період. *Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції "Інтеграція науки і практики управління в умовах*

соціокультурних трансформацій" (м. Полтава, 25 травня 2023 р.) ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка». С. 40-43.

4. Жебелев І. І. Спільна транспортна політика Європейського Союзу як шлях євроінтеграції України. *"Сучасна парадигма публічного управління"* : Збірник тез V Міжнародної науково-практичної конференції. (м. Львів, 30 листопада – 2 грудня 2023 р.). За наук. ред. к.е.н., доцента Стасишина А.В. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2024. С. 678-682.

5. Жебелев І. І. Публічне управління розвитком транспортної галузі: інноваційні підходи. *Публічне управління у сфері цивільного захисту: освіта, наука. Практика*. Збірник матеріалів міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Харків, 29 березня 2024 р.). Харків, НУЦЗУ, 2024. С. 160 – 162.

6. Жебелев І. І. Економічні аспекти публічного регулювання транспортної галузі: досвід США. *Економічні та соціальні аспекти розвитку України*: матеріали XII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 17–18 жовтня 2024 р.). Одеса: ОНТУ, 2024. С. 268-270.

7. Жебелев І. І. Ключові світові тренди цифровізації сфери транспорту та транспортної логістики як орієнтир для повоєнної України. *Цифрові технології у відновленні економіки та інфраструктури України*: матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 13 листопада 2024 р.). Державне агентство відновлення та розвитку інфраструктури України. Київ: ДАВРІУ, 2024. С. 48-49.

12. Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Повний обсяг дисертації становить 277 сторінок, обсяг основного тексту – 212 сторінок. Дисертація містить 11 рисунків, 2 таблиці та 9 додатків. Список використаних джерел складається з 290 найменувань, з яких 85 – іноземними мовами.

13. Характеристика особистості здобувача. Під час підготовки дисертаційної роботи Жебелев І. І. проявив себе як творчий дослідник і науковець, здатний самостійно на високому науково-методичному рівні вирішувати наукові та практичні завдання. Він повною мірою володіє сучасними методами аналізу публічної політики, формування та реалізації державної політики публічного управління в галузі транспорту та транспортної інфраструктури, має належний рівень теоретичної та практичної підготовки.

14. Оцінка мови та стилю дисертації. Текст дисертації викладено фаховою українською (англійською) мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури. Матеріали дослідження оформлені у відповідності до вимог Міністерства освіти і науки України.

15. Відповідність принципам академічної доброчесності. Дисертація не містить необґрунтованих запозичень та плагіату. У роботі дотримано правила посилання на джерела інформації у випадку використання підходів, положень, тверджень, відомостей. Надано достовірну інформацію про результати досліджень, джерела використаної інформації.

16. Рецензенти рекомендують: дисертацію Жебелева Ігоря Івановича на тему “Механізми реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України ” до подальшого провадження й захисту відповідно до пп. 15, 16 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про

присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, створення разової спеціалізованої вченої ради, до якої **пропонується наступний персональний склад:**

Голова ради:

Лелеченко Анжела Павлівна, доктор наук з державного управління, професор, завідувач відділом аспірантури КАІ.

Рецензент:

Грищенко Ірина Миколаївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Офіційні опоненти:

Ігнатенко Олександр Семенович, доктор технічних наук, професор, професор кафедри транспортних технологій Національного транспортного університету, заслужений діяч науки і техніки України, дійсний член Президії Транспортної Академії України;

Майстро Сергій Вікторович, доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного адміністрування у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України ДСНС України.

Радченко Олександр Віталійович, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування Навчально-наукового інституту прикладної економіки і менеджменту ім. Г. Е. Вейнштейна Одеського національного технологічного університету, заслужений працівник освіти України.

Усі члени разової спеціалізованої вченої ради не мають реальний чи потенційний конфлікт інтересів щодо здобувача Жебелева Ігоря Івановича (зокрема, є його близькою особою) та/або його наукового керівника.

У результаті попередньої експертизи дисертації Жебелева Ігоря Івановича і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Жебелева Ігоря Івановича на тему “Механізми реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України”.

2. Вважати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Жебелева Ігоря Івановича відповідає спеціальності 281 – Публічне управління та адміністрування та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року. № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), вимогам пп. 6, 7, 8, 9 “Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії”, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

3. Рекомендувати дисертаційну роботу “Механізми реалізації державної політики розвитку транспортної галузі України”, подану Жебелевим Ігорем

Івановичем на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування.

4. Рекомендувати Вченій раді затвердити склад разової спеціалізованої вченої ради:

Голова ради:

Лелеченко Анжела Павлівна, доктор наук з державного управління, професор, завідувач відділом аспірантури КАІ.

Рецензент:

Грищенко Ірина Миколаївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Офіційні опоненти:

Ігнатенко Олександр Семенович, доктор технічних наук, професор, професор кафедри транспортних технологій Національного транспортного університету, заслужений діяч науки і техніки України, дійсний член Президії Транспортної Академії України;;

Майстро Сергій Вікторович, доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного адміністрування у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України ДСНС України.

Радченко Олександр Віталійович, доктор наук з державного управління, професор, заслужений працівник освіти України, професор кафедри публічного управління та адміністрування Навчально-наукового інституту прикладної економіки і менеджменту ім. Г. Е. Вейнштейна Одеського національного технологічного університету.

Результати голосування щодо рекомендації до захисту дисертації Жебелева Ігоря Івановича:

“за” – 13

“проти” – немає

“утримались” – немає

Головуючий на засіданні:

в.о. завідувача кафедри публічного управління та адміністрування КАІ, д.держ.упр., професор

Алла КОЖИНА

Секретар засідання:

доцент кафедри публічного управління та адміністрування КАІ, доктор філософії

Людмила ГОРБАТА

ПОГОДЖЕНО:

Проректор з наукових досліджень та трансферу технологій КАІ, доктор технічних наук, професор

Сергій ГНАТЮК